

specifikace: věcná příslušnost okresních soudů k řízením, ve kterých se společenství vlastníků jednotek domáhá po vlastníku jednotky plnění povinností, o kterých bylo řádně rozhodnuto shromážděním

§ 9 odst. 1 o. s. ř.

§ 9 odst. 2 písm. l) o. s. ř.

Ncp 168/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobce: **Společenství vlastníků jednotek Wuchterlova 6/351, Praha 6**
IČO 26474662
sídlem Wuchterlova 351/6, 160 00 Praha 6
zastoupené advokátem Mgr. Romanem Pfeiferem
sídlem Pecháčkova 1245/8, 150 00 Praha 5

proti
žalovaným: **1) S.K.**

2) Z.K.
oba zastoupeni advokátem Mgr. Janem Soukupem
sídlem Konviktská 297/12, 110 00 Praha 1

o uložení povinností k nepeněžitému plnění,

vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 75 Cm 133/2019, o určení věcné příslušnosti,

takto:

I. K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.

II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Obvodnímu soudu pro Prahu 6.

Odůvodnění:

1. Žalobce jako společenství vlastníků jednotek vzniklé v domě pod adresou: XY (dále jen „dům“), se svou žalobou doručenou Městskému soudu v Praze (dále jen „předkládající soud“) dne 28. 6. 2019 domáhá po žalovaných jako manželech, kteří mají ve svém společném jmění manželů blíže specifikovanou bytovou jednotku v domě, vyklizení příslušné sklepní kóje v domě, a to na dobu

nutnou k provedení sanace sklepních prostor v domě, jakož i toho, aby žalovaným byla uložena povinnost umožnit žalobci provedení likvidace dřevěných příček ohraničujících sklepní kóji a provést sanaci sklepních prostor – odstranění dřevomorky. Uvedené žalobní požadavky žalobce odůvodnil tvrzením, že na jeho shromáždění, které se konalo dne 26. 9. 2018, bylo řádně rozhodnuto o povinnosti vlastníků vyklidit sklepní kóje v domě, a to včetně dřevěných příček ohraničujících kóje, aby mohlo dojít k odstranění závadného stavu - likvidaci dřevomorky, nicméně žalování přes opakované výzvy uvedeným povinnostem nedostáli.

2. Předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), s tím, že podle jeho názoru nejde o žalobu ve věci jednání shromáždění společenství vlastníků a sporů z toho vzniklých ve smyslu § 9 odst. 2 písm. i) o. s. ř. (poznámka nadřízeného soudu - zjevně § 9 odst. 2 písm. „l“) o. s. ř.), a proto věc nepatří do věcné příslušnosti krajských soudů.
3. Účastníci se k příslušné výzvě předkládajícího soudu (§ 104a odst. 2 věta druhá o. s. ř.) k otázce věcné příslušnosti nevyjádřili, proč se - s ohledem na současně připojenou doložku podle § 101 odst. 4 o. s. ř. - předpokládá, že k postupu předkládajícího soudu podle § 104a odst. 2 věta první o. s. ř. nemají námitek.
4. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř., nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.
5. Podle § 9 odst. 2 písm. l) o. s. ř., krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve věcech jednání shromáždění společenství vlastníků a sporů z toho vzniklých, s výjimkou sporů o příspěvky členů společenství vlastníků na správu domu a pozemku, sporů o zálohy na úhradu za služby a způsobu rozúčtování cen služeb.
6. Standardní soudní praxe je od přijetí rozsudku velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2016, sp. zn. 31 Cdo 4848/2014, ustálena v názoru, že tam, kde předmětem příslušného sporu „není samotné jednání shromáždění společenství vlastníků jednotek, ale jen vymáhání povinnosti, která jeho rozhodnutím vznikla vlastníkově jednotky, jenž ji řádně a včas nesplnil“, se nejedná o případ, který by bylo možno považovat za věc jednání shromáždění společenství vlastníků nebo spor z toho vzniklý.
7. Právě konstatovaný obecný závěr, byť byl formulován ve vztahu k (hmotně)právní a procesní úpravě účinné do 31. 12. 2013, je - s ohledem na obdobu v současnosti účinné korespondující zákonné úpravy - plně aplikovatelný i v poměrech této právní věci, a to stejně jako podpůrný argument (rovněž) obsažený v uvedeném rozhodnutí Nejvyššího soudu, že „obecně platí, že krajským soudům jsou v prvním stupni svěřeny věci, pro něž je typická skutková či právní obtížnost nebo které se v praxi vyskytují méně často“.
8. S přihlédnutím k úvahovým východiskům a závěrům zmíněným v předchozích čtyřech odstavcích (4. – 7.) odůvodnění, když i v daném případě předmětem sporu není samotné jednání shromáždění společenství vlastníků jednotek, a ani spor z takového jednání bezprostředně vzniklý, neboť se jedná se spor vzniklý výlučně z důvodu toho, že žalování podle tvrzení žalobce neměli splnit včas a řádně svou povinnost, která měla vyplývat z rozhodnutí shromáždění společenství vlastníků jednotek, lze přisvědčit předkládajícímu soudu, že se v této věci nejedná o žalobu ve smyslu § 9 odst. 2 písm. l) o. s. ř.
9. K uvedenému žalobnímu požadavku jsou věcně příslušné okresní soudy ve smyslu obecné úpravy věcné příslušnosti soudů pro sporné občanské soudní řízení obsažené v § 9 odst. 1 o. s. ř., když se nejedná o věc, pro kterou by zákon zakládal speciální věcnou příslušnost soudů krajských. Taková speciální úprava totiž není obsažena nejen v zmiňovaném § 9 odst. 2 písm. l) o. s. ř., ale ani v žádném jiném ustanovení zákonné povahy.

10. Proto nadřízený soud pod bodem I. výroku tohoto usnesení rozhodl tak, že k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni příslušné okresní soudy (§ 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř.).
11. Rozhodnutí pod bodem II. výroku tohoto usnesení podle § 104a odst. 6 část věty před středníkem o. s. ř. se opírá o skutečnost, že žalovaní měli podle údajů obsažených v žalobě, a to v době zahájení řízení (§ 11 odst. 1 věta druhá o. s. ř., s přihlédnutím § 82 odst. 1 o. s. ř.), své bydliště pod adresou uvedenou v záhlaví tohoto usnesení (§ 84 a § 85 odst. 1 o. s. ř.); rozhodnutím pod bodem II. výroku tohoto usnesení však není dotčeno ustanovení § 105 o. s. ř. (§ 104a odst. 6 část věty za středníkem o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 3. března 2020

JUDr. František Kučera
předseda senát